

**Meeslepende 'Jeanne d'Arc'
van Huis aan de Amstel****Van Heldin tot klein bang meisje**

AMSTERDAM, vrijdag. Eindeloos lang duurt haar vernamegang naar de brandstapel. Ze is bang, intern bang om alleen. Zelfs haar kinderen roepen geen enkele reactie op, de kleineren die haar eerder op haar angstacht begleidden, zwijgen.

Bewust eindigen schrijver Peter de Graaf en regisseur Liesbeth Colfot met deze verontrustende conclusie. Ze laten de toeschouwers voor wat ze zijn: een gaan diep in op de sensaties van een angstaanjagende zaak 17-jarig meisje, Jeanne d'Arc, dat zojuist een bijna onmogelijke oproeping heeft verkregen.

Vroeger hadden elk kind het verhaal van die moed vol lief, die zo van onder de kosten vondt, iedereen ervan overtuigde dat God haar had bewaard Frankrijk van de Engelsen

te bevrijden en ervoor te zorgen dat koningin Isabella Charles tot koning gekroond kon worden. Ze kreeg van hem een leger en bood de strijd aan de Engelsen aan en won. Het volk, geïnspireerd in de gestalte van de lokale Guillermo, liet aan haar voeten, de geslotenheid kon haar bloed wel dringen. Het is dan ook niet verwonderlijk, dat zij nu verrasten te zijn door een Engelse koninklijke rechtbank veroordeeld. Schuldig bevonden aan lotterij wordt ze tot de brandstapel veroordeeld.

Tot dat moment is Jeanne steeds in actie geweest, sterk en vol overtuiging. Ze vecht tegen de opstand en liefheid van Charles. Ze bent van woede over het eindeleven gevreesd van de legerleiding. Aartsengel Michael, in smeltelos wit pak en met schattige vleugels, wijkt niet van

haar zijde en steunt haar overvoerdaardig. Het is Jeanne, die al het goede in Gilde de Raai, een artiestenkuur, maar bovenaan roept: zij is het die de bisschop maar zijn hoofd geïnspireerd aan wie dan ook denken aan God te denken.

Weerloos

En dan zit ze alleen in haar cel. Kwetsbaar en totaal verwilderd door de moordende vragen van het kerikhart gerecht en de niet minder doddelijke uitpraat. Ze zit niet de scherf van een nog nauwelijksgeleid leven in haar handen en de vraag waarop het allemaal gedraaid heeft, kan zij niet meer beantwoorden. Deze onmenswaard weert als een soort beschijmer. Jeanne wordt van heldin tot meisje op dat moment is ze net als ieder ander kind uit het publiek. Bang, on-

zeker, alleens en vol onbeantwoerde vragen. Knap in de wiet waarop Debbie Korpor in de rol van Jeanne deze overgang magelijkt maakt.

'Jeanne d'Arc' is een vlek van tegenaanleggingen. De akteur vermogen een serig — geen strijdgewel maar sensatioenisme — verus de interne en gruwelijk realistische beschrijving van de dood op de brandstapel. Er is veel humor die de emoti oplicht. De zakke en halve Charles staat tegenover de sterke Jeanne; maar steeds is daar weer de aartsengel Michael tevoor een geestige rol van Jozu Vrijdag als intermediair tussen alle partijen.

De Geseef en Colfot hebben van Jeanne een leeuw niet gemaakt. Ze leviend dat de spanning in de zaal intussen is als haas luidste gang naar de brandstapel maakt. *'Jeanne d'Arc'* is niet gemanekeld, maar het is zeker een voorstelling die je absoluut niet mag missen.

De voorstelling is voor leden vanaf 5 jaar vanavond en morgenvandaag te zien in de Krakeling, aankomst 20.00 uur en op zondag 18 december om 21.00 uur in de Brabhe Grond.

Marita Kleine

Debbie Korpor in kuras zet mogelijk da Franse heldin over. Linda Heyman van Raai als Guillermo en Roel Adams als Gilde de Raai.